

Sygn. akt IV U 985/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Halina Czechowska

Protokolant: Katarzyna Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2013 r. w Koszalinie

sprawy	<i>A. H.</i>
przeciwko	<i>Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.</i>

o wysokość emerytury policyjnej

na skutek odwołania A. H.

od decyzji **Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.**

z dnia 29 lutego 2012 r., znak (...)

1. **oddala odwołanie,**

2. **zasądza od ubezpieczonego A. H. na rzecz Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

/SSO Halina Czechowska/

Sygn. akt: **IV U 985/13**

UZASADNIENIE

Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. decyzją z dnia 29 lutego 2012r., nr ewid: (...), na podstawie art. 5 ust. 3 i art. 6 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (t.j. Dz.U. z 2004r., Nr8 poz.67 z późn.zm.) w związku z art. 4 i 5 ustawy z 13 stycznia 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012r., poz.118) – dokonał waloryzacji od dnia 1 marca 2012r. przysługującej ubezpieczonemu A. H. emerytury policyjnej. W uzasadnieniu sporządzonym do decyzji wskazał, że wysokość zwaloryzowanej emerytury policyjnej ustalono przez dodanie do kwoty świadczenia

przysługującego na dzień 29 lutego 2012 roku tj. 8255,67 zł kwoty waloryzacji tj. 71 zł. Emerytura po waloryzacji od 1 marca 2012r. wynosi 8326,67 zł (5088,95 zł netto).

Ubezpieczony A. H. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i o ponowne określenie wysokości i wartości zwaloryzowanej emerytury, zarzucając, że przeprowadzona waloryzacja emerytury w 2012 roku jest niezgodna z celem waloryzacji i pociąga za sobą spadek realnej wartości emerytury, tym samym jest dla ubezpieczonego krzywdząca. W jego ocenie winien on otrzymywać emeryturę zwaloryzowaną o wartość procentową, tak jak w 2011 roku.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie na swoją rzecz zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł. W ocenie organu rentowego, ustalone fakty oraz obowiązujący stan prawny, w pełni uzasadnia prawidłowość zaskarżonej decyzji, wobec czego żądanie wyrażone w przedmiotowym odwołaniu jako pozbawione podstaw.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony A. H. urodził się (...)

Decyzją Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. z dnia 18 lipca 2001r., nr ewid: (...), ustalono mu prawo do emerytury policyjnej od dnia 25 maja 2001r. w kwocie do wypłaty 4073,04 zł.

Z dniem 1 marca 2011r. świadczeniu emerytalne ubezpieczonego zostało zwaloryzowane o wskaźnik waloryzacji 103,10% i przysługiwało mu w kwocie do wypłaty 5046,49 zł.

Decyzją Dyrektora ZER MSWiA w W. z dnia 29 lutego 2012r. dokonano waloryzacji od dnia 1 marca 2012r. przysługującej ubezpieczonemu A. H. emerytury policyjnej o kwotę 71 zł. Emerytura po waloryzacji od 1 marca 2012r. wynosiła do wypłaty 5088,95 zł.

W uzasadnieniu sporządzonym do decyzji wskazano, że wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 29 lutego 2012 roku tj. 8255,67 zł kwoty waloryzacji tj. 71 zł. Emerytura po waloryzacji od 1 marca 2012 r wynosiła 8326,67 zł (do wypłaty 5088,95 zł)

(dowód: akta ZER MSWiA, nr (...) – załączone do akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie

Zgodnie z treścią art. 6 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (t.j. Dz.U. z 2004r., Nr8 poz.67 z późn.zm.), emerytury i renty oraz podstawy ich wymiaru podlegają waloryzacji na zasadach i w terminach przewidzianych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 z późn.zm.), tj. zgodnie z przepisami art. 88-94 powołanej ustawy.

Zasadą jest, że corocznie, od dnia 1 marca, waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego. Sam wskaźnik waloryzacji odpowiada średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym, zwiększonemu o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Zwiększenie to jest przedmiotem negocjacji w ramach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno - (...), a w przypadku nie podjęcia stosownej uchwały przez Komisję, zwiększenie określa się rozporządzeniem Rada Ministrów.

Powyższy mechanizm przeprowadzania waloryzacji powoduje, że wszystkie wypłacane świadczenia są podwyższane o ten sam procent, w związku z czym im wyższe świadczenie, tym wyższa kwota podwyżki.

Ustawą z dnia 13 stycznia 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012r., poz. 118), która weszła w życie w dniu 1 marca 2012r. i obowiązywała do dnia 31 grudnia 2012 roku, zmieniono zasady waloryzacji rent i emerytur na rok 2012. Zgodnie bowiem z treścią art. 4 ust. 1 powołanej ustawy, waloryzacja polegała na dodaniu do kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012r., kwoty waloryzacji w wysokości 71 zł. W konsekwencji każde świadczenie emerytalno-rentowe wzrosło dokładnie o taką samą kwotę, niezależnie od jego wysokości.

Trybunał Konstytucyjny w dniu 19 grudnia 2012r. wydał wyrok w sprawie o sygn. K 9/12 (opubl. Dz.U. z 2012r., poz. 1555), w którym orzekł, że powyższy przepis prawa jest zgodny z art. 67 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zasadami ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz ochrony praw nabytych wynikającymi z art. 2 Konstytucji, jak i zasadą sprawiedliwości społecznej wyrażoną w art. 2 Konstytucji oraz z art. 32 ust. 1 Konstytucji.

Uzasadniając swoje stanowisko Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że skutkiem wejścia w życie zakwestionowanych przepisów ustawy z 13 stycznia 2012r. nie jest wyłączenie waloryzacji. Mimo zmiany przepisów istota instytucji przystosowującej wartość świadczeń do spadku siły nabywczej pieniądza, w którym wypłacane są świadczenia, nie została więc naruszona. Nie doszło bowiem do pozbawienia uprawnienia do waloryzacji świadczeń, ale jedynie do incydentalnej zmiany metody waloryzowania ich wysokości.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia zasady równości wobec prawa oraz zaufania obywatela do państwa przez kwestionowane przepisy, co głównie zarzucał ubezpieczony, Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że odmienne potraktowanie uprawnionych do świadczeń zabezpieczenia społecznego w następstwie waloryzacji kwotowej było usprawiedliwione.

Po pierwsze, waloryzacja kwotowa wprowadzona ustawą z 13 stycznia 2012r. jest elementem szerszego programu równoważenia finansów publicznych, który ma zahamować wzrost wysokości długu publicznego oraz utrzymanie tendencji spadkowej wielkości deficytu budżetowego. Odstąpienie od konieczności przeprowadzenia waloryzacji zgodnie z zasadami ogólnymi, uregulowanymi w ustawie o emeryturach i rentach z FUS, pozwoliło na nieuwzględnianie we wskaźniku waloryzacji realnego wzrostu płac, a także umożliwiło, zgodnie z zasadą solidaryzmu społecznego, wzrost świadczeń emerytów i rencistów pobierających je w najniższej wysokości powyżej poziomu inflacji.

Po drugie, ustawodawca przyjął najmniej uciążliwy dla świadczeniobiorców pobierających emerytury i renty w wysokości powyżej 1480 zł model waloryzacji. Skala utraty wartości świadczenia wobec zachodzących procesów inflacyjnych zwiększa swą dolegliwość wraz ze wzrostem wysokości świadczeń. Maksymalny uszczerbek wynosi niecałe 5% dla świadczeń ponad 20 000 zł, które ponad dziesięciokrotnie przekraczają poziom średniej emerytury. Dolegliwość ta jest także tymczasowa - w 2013r. nastąpi powrót do zasad ogólnych waloryzacji i postępującego w kolejnych latach proporcjonalnego do wielkości świadczenia wzrostu jego wysokości. Istotnym skutkiem kwestionowanej ustawy będzie lekkie spowolnienie procesu ekonomicznego rozwarstwiania się społeczeństwa. Skutek ten Trybunał ocenił pozytywnie z perspektywy wartości jaką jest dobro wspólne.

Po trzecie, waloryzacja kwotowa została wprowadzona ze względu na konieczność realizacji konstytucyjnych zasad: zachowania równowagi finansów publicznych oraz solidaryzmu społecznego. Związek zaskarżonych przepisów z tymi wartościami konstytucyjnymi uzasadniał przyjęcie przez ustawodawcę incydentalnej regulacji mniej korzystnej dla lepiej sytuowanych świadczeniobiorców. Wspomniane zróżnicowanie jest uzasadnione także z punktu widzenia wartości współtworzących zasadę sprawiedliwości społecznej

Tym samym uznać należy, że główny zarzut ubezpieczonego, zgodnie z którym przeprowadzona waloryzacja kwotowa jest sprzeczna z prawem i narusza jego uzasadniony interes do właściwej waloryzacji emerytury za rok 2012 za całkowicie chybiony. Uwagi wymaga, że ubezpieczony zaskarżając wydaną przez organ rentowy decyzję nie podał innych merytorycznych zarzutów co do prawidłowości i zasadności jej wydania a jedynie wyraził swoje niezadowolenie z powodu otrzymywania świadczenia emerytalnego w zbyt niskiej wysokości oraz z działania Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. jako instytucji.

Konkludując, decyzja organu rentowego z dnia 29 lutego 2012r. realizująca unormowania art. 4 ust. 1 wyżej wskazanego aktu normatywnego jest prawidłowa. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego, stąd też na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. orzekł jak w pkt. 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu, uwzględniając ogólną zasadę ponoszenia przez stronę odpowiedzialności za wynik procesu, orzeczono w pkt. 2 sentencji wyroku, w oparciu o treść art. 98 k.p.c. W konsekwencji Sąd zasądził od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego, na podstawie przepisu § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn.zm.), kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd wskazuje jednocześnie, iż w jego ocenie brak jest podstaw, aby przyznać organowi rentowemu zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wyższej kwocie. Pełnomocnik organu rentowego nie uczynił w sprawie żadnych dodatkowych czynności prócz sporządzenia odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, w której zawarł wszystkie żądania i wnioski. Tym samym nakład pracy pełnomocnika procesowego, jak również stopień skomplikowania samej sprawy, nie uzasadnia przyznania organowi rentowemu zwrotu kosztów procesu w innej wysokości niż ustalone urzędowo stawki minimalne.

/SSO H. C./